

[Landbrugsministeren.]

stre imod de af mig stillede Ændringsforslag — og for det tredie en Bevilling til Oprettelse af en Opdrætningscentral paa Vildmosens Areal, hvortil der kræves en Bevilling paa godt 800 000 Kr. Angaaende det sidste Spørgsmaal er Stillingen den, at Venstre har tiltraadt Bevillingen, medens de Konservative gaar imod.

Det første Ændringsforslag, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, omtalte, var det angaaende Understøttelsen til fhv. Amtskommissionsformand Thuesen. Jeg skal herom kun sige, at Thuesen har været Kommissionsformand i 24 Aar og er ubemidlet. Han har efter det Skøn, jeg har foretaget over hans Arbejde og Virksomhed, udført et overordentligt, nyttigt og samvittighedsfuldt Arbejde baade over for Staten og over for de paagældende Statsmænd, hvis Interesser han har haft med at gøre. Det ærede Medlem Hr. Fibiger talte om Konsekvensen af en saadan Bevilling, men heroverfor kan jeg sige, at naturligvis kan ikke alle vente at faa en lignende Understøttelse. Det kommer an paa, om de opfylder de samme Betingelser, som her er til Stede. (*Korsgaard*: Ogsaa politiske!). For at komme i Betragtning maa de for det første være ubemidlede, for det andet maa de have tjent Statens Interesser i saa mange Aar, og for det tredie maa de have udført saa meget Arbejde og gjort det saa fortrinligt, som Thuesen har gjort det.

Der var en konservativ Afbryder, der sagde: ogsaa politiske. For saa vidt jeg faar med Sagen at gøre, vil den paagældendes politiske Anskuelse ikke faa nogen som helst Indflydelse. For øvrigt tror jeg ikke, Thuesen er min politiske Meningsfælle, vi har aldrig talt om det, og derfor kan jeg sige, at noget saadant ikke spiller nogen Rolle.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt beklagede sig over, at Thuesen vil faa meget mere end andre, og det ærede Medlem Hr. Pinholt nævnte en Brevsamlerske, som havde faaet et meget ringe Beløb, ikke mere end 200 Kr. Nu kender jeg ikke til dette Forhold, det sorterer ikke under Landbrugsministeriet, og jeg kan derfor slet ikke bedømme, om man her kan opstille en Sammenligning; men jeg kan sige til det ærede Medlem, at han jo har stemt for de 200 Kr. til Brevsamlersken, og hvis det ærede Medlem mente, det var for lidt, er det ejendommeligt, at han ikke har stillet Forslag om et højere Beløb. Men saa vidt jeg kan skønne, kan det ikke siges at have samme Samfundsbetydning at være Brevsamlerske og at sidde som Formand i en Amtskommis-

sion og have med Oprettelsen af saa mange Brug at gøre, som Thuesen har haft.

Hvad angaar Skovarbejdernes Lønninger, var det jo det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som her gik i Skranken for det Standpunkt, som Venstre har indtaget, nemlig at gaa imod den nævnte Forhøjelse af disse Skovarbejderes Løn fra 75 Øre til 80 Øre i Timen og en tilsvarende Forhøjelse af Akkordsatserne. Denne Sags Gang har været ganske som andre lignende Sagers, idet de paagældende Arbejdere har henvendt sig til mig og spurgt, om det ikke var rimeligt, at de fik en Lønforhøjelse, saadan som Forholdene nu har formet sig. Ingen vil kunne benægte, at deres Livsfornødenheder er steget ikke saa helt lidt i Pris i de sidste Aar, og da disse Arbejdere er saa fattige, som man kan forstaa, de er efter deres Lønforhold, er det givet, at det, naar de allernødvendigste Livsfornødenheder stiger i Pris, rammer netop disse meget lavt lønnede Arbejdere meget haardt.

Jeg har taget en Forhandling med disse Arbejdere og er blevet enig med dem om den her nævnte Lønforhøjelse. Jeg er derefter gaaet til Finansudvalget og har faaet Flertallets Tilslutning til de af mig stillede Ændringsforslag, og jeg føler mig overbevist om, at de fleste, vel nok de tre Fjerdedele af Befolkningen, ja maaske flere, vil erkende, at det er fuldt forsvarligt, for ikke at sige vor Pligt, at imødekomme disse Arbejderes Andragende. Thi det drejer sig om Folk med en meget ringe Arbejds løn, en Løn, der ligger betydeligt under Dansk Arbejdsmands Forbunds Lønninger, og som slet ikke kan sammenlignes — hvad der blev gjort Forsøg paa — med de Lønninger, der gives i Byerne.

Jeg vil dernæst sige, at naar jeg skal se rent praktisk og rent sagligt paa dette Spørgsmaal, maa jeg for det første se paa Arbejdernes Stilling og dernæst paa Statskovenes Økonomi, som berøres af dette Forhold, og ogsaa ud fra dette sidste Synspunkt er det i høj Grad rimeligt at yde noget mere i Løn til Skovarbejderne nu i Tiden i Modsatning til de Aar, der er gaaet, bortset fra den Prisstigning, der ligger paa deres Leveniveau. Hvis man blot ser paa det rent økonomiske inden for Skovbruget, vil det vise sig, at Forrentningen af Skovbruget, saaledes som Stillingen er i Tiden, er langt gunstigere end blot for 2 Aar siden.

Statens Skove deles i 3 Grupper; den første, som er langt den største, er den, vi kalder de fuldt producerende Skovdistrikter; den anden er de ikke fuldt producerende